

Glazyez afslører fascistiske voldshandlinger i Ukraine og virkninger af sanktioner

26. marts 2014 – I et interview 24. marts med Dimitri Simes fra »*The National Interest*« beskrev rådgiver til den russiske præsident, Sergei Glazyev, de fascistiske voldshandlinger, der førte til, at Putin anmodede den lovgivende myndighed om tilladelse til at anvende militærmagt i Ukraine.

»Putins anmodning til Føderationsrådet om at bruge magt var en reaktion på to ting: en skudepisode mod Krim-borgere, der var på vej hjem fra Kiev, og som faldt i baghold og blev skudt på af neo-fascistiske paramilitære personer, der standsede delegationens fem busser, skød adskillige mennesker, der protesterede, og tvang resten til at smide tøjet og hånede dem; og en reaktion på yderligere trusler fra Maidan-aktivister mod russere og russisktalende. De paramilitære personer brændte busserne, og da Krim hørte om denne skændsel, var der intet, der kunne standse dets fortsatte forløb i retning af uafhængighed.

»Skulle sådanne begivenheder udspille sig i andre dele af Ukraine, ville folk selvfølgelig kæmpe for deres rettigheder og sikkerhed og opfordre ikke bare Rusland, men også det internationale samfund til at hjælpe dem. Dette ville være en direkte konsekvens af den kendsgerning, at neo-fascister i det sydøstlige Ukraine i øjeblikket begår voldshandlinger og tyr til væbnet vold, til standret, til afbrænding af huse tilhørende folk, de ikke kan lide, og dette er ikke blot enkelte tilfælde. Det begyndte med det hemmelige mord på en gammel kvinde, som de satte et skilt på, der sagde 'Jøde og kommunist'. Sådanne mord har nu udviklet sig til skyderi på åbne pladser ved højlys dag. Man skræmmer folk og skyder på dem med maskinpistoler med tromler, da våben nu er flyttet ud

af garnisonsbygningerne og opbevares i forstæderne til de ukrainske byer. Blandt de hærstyrker, som er udstationeret der, er der neo-nazister, der er kommet fra det vestlige Ukraine, som uden tøven fik positioner. Situationen kommer gradvist nærmere en borgerkrig, og i en borgerkrig, eller i massive tilfælde af bevæbnede selvtægtsmænd, der skyder på folk, uanset om gerningsmændene bærer en politi- eller militæruniform, vil det ikke kun være Rusland, men også det internationale samfund, som ville beskytte folk.«

Om de amerikanske sanktioner sagde han, at de ville skade troværdigheden af de amerikanske firmaer i Rusland. Om udsigten til, at Europa går med i sanktioner i stil med [sanktionerne mod] Iran, sagde han:

»Graden af, hvor meget den russiske økonomi vil lide, vil være afhængig af, i hvilken grad det er involveret i handel med NATO-landene. Vi står ikke over for potentielle sanktioner fra Kina, Indien, Brasilien, CIS (det Russiske Statssamfund af Uafhængige Stater) eller Tyrkiet. Hvis sanktionerne over for Rusland bliver gennemtvunget af USA's NATO-partnere eksklusiv Tyrkiet, hvilket lader EU tilbage, taler vi om potentielle tab i størrelsesordenen hundreder af milliarder dollars. Men disse tab vil have en boomerang-effekt. Med andre ord, hvis russiske konti i dollars og euro indefrysnes, vil det betyde, at de russiske lånerne, der har taget kredit, hovedsageligt russiske foretagender, som har lånt i EU og til dels fra USA og andre lande, ikke vil være i stand til at afbetale på deres gæld, og i øjeblikket står denne gæld til en værdi af 700 mia. dollars. Vores finansielle reserver udgør en halv milliard dollars (500 mia.), men vores gæld er større endnu, nemlig 700 mia. dollars. Vi vil selvfølgelig miste hundreder af milliarder, men Europa vil miste endnu mere. Vi er derfor overbevist om, at fornuftige europæere, der værdsætter forretning, sluttelig vil lytte til deres forretningssektor, når den forklarer politikerne, at disse sanktioner vil skade Europa mere end Rusland og i længden vil svække Europa, for sluttelig kan

Europa ikke opgive russiske gas.«